

пъ, 1) подъ имя-то Угре и подъ прѣдводителство-то на Великий Аттила, 2) подъ имя-то Аваре, и най послѣ подъ имя-то Гунгаре. Явно е, че това бльнуваньє е произлязло отъ друго, и ся основава само на баснословно-то сказваньє, кое-то бѣдно измыслилъ сяканый безимянный Нотарій.

Удивительно е, че нѣкоп и отъ доста добры-ты Унгарскы историци не на шагъ подкрѣпяха тѣж басня, и внушяха на свои-ты ученици, че вущь Аттила былъ Мадяръ, въ кое-то обаче явно имъ ся опира истинна-та исторія. Мы подробно вече видяхме Гуины-ты и Аваре-ты, и всякий, кой-то има поне мжничко здравъ разумъ, ясно ще види какво е было Мадярство-то на Аттила и на неговы-ты Гуины и Аваре. Всичка-та работа сѣстои въ това, че 1) кога ся роди смѣшно-то това прѣдполаганье, иѣмаше още истинна критика въ исторіѣ-тж Унгарскѣ; 2) че всички, като че ли сѣ заклахъ да забравятъ Българе-ты, или поне да не обрънятъ на тѣхъ вниманіє; 3) най послѣ народна-та гордость накара неопытны-ты Унгарскы историци да припишуть на свои-ты праотци имя-то и работы-ты на другъ народъ, на кое-то имъ помагаше: а) тьмнота-та на исторіѣ-тж въ тья вѣрмена и побръкваніє-то, кое-то произлязе отъ много-то сѣщи имена на народы-ты, б) презираніє-то Българскѣ-тж Исторіѣ, в) гордость-та, и г) слабость-та и легко-вѣрность-та на историци-ты.

Обаче, Унгаре-ти доказахъ довольно свое-то юначество, въ кое-то всички имъ отдавать правдинѣ-тж; това ся подтвердява и съ знаменито-то юначество на едноплеменны-ты имъ народы, на кои-то силѣ-тж испита Европа, Азия и Африка. Нъ за доказателство на това никакъ не е нужно и позволительно да приписвать на себѣ-си работы-ты на чуждый народъ; обаче това стана отъ неопытность, а не отъ зло намереніє, на кое-то прилично ся случи и въ Германіѣ.

За това не е чюдно, ако и мнозина чужестранци повѣрвахъ заключенія-та, кои-то сѣ основаны на приказки-ты на безимянный Нотарій, или сѣ извлечены отъ неразсужденъ етимологіѣ.

Ето что може каза опрѣдѣлительно благоразумна-та критика за происхожденіє-то на Угре-ты. Азъ ся вѣ-